

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ว่าด้วย จรรยาบรรณของข้าราชการ

พ.ศ. 2553

เพื่อให้ข้าราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ เป็นระเบียบเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 และมาตรา 45 แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 ในคราวประชุมสภา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ครั้งที่ 137 เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2553 จึงออก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วย จรรยาบรรณของข้าราชการ ให้ข้าราชการ รับทราบ และยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วย จรรยาบรรณของข้าราชการ พ.ศ. 2553”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
“คณะกรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
“ข้าราชการ”	หมายความว่า	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และให้หมายความรวมถึงลูกจ้างประจำที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
“นักศึกษา”	หมายความว่า	นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
“ผู้รับบริการ”	หมายความว่า	ผู้รับบริการจากข้าราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ข้อ 4 ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หรือข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

§ 1

หมวด 1

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

- ข้อ 5 ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย
(1) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก	เป็นประธานกรรมการ
ซึ่งมาจากการเสนอชื่อของ อ.ก.พ.อ. มหาวิทยาลัย	
(2) รองอธิการบดีฝ่ายบุคคล	เป็นกรรมการ
(3) ผู้แทนจากข้าราชการ สาย ก. สาย ข. และสาย ค.	เป็นกรรมการ
จำนวน 1 คน	
(4) นิติกร	เป็นกรรมการ
(5) ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาทรัพยากรบุคคล	เป็นกรรมการและเลขานุการ
อธิการบดีอาจแต่งตั้งข้าราชการที่เกี่ยวข้อง อีกจำนวนไม่เกิน 2 คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้	
ให้คณะกรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้	
- ข้อ 6 คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้
- (1) กำหนดมาตรการ กลยุทธ์ และการส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานของบุคลากรและตัวแทนมหาวิทยาลัยทุกระดับชั้น ตามจรรยาบรรณอย่างทั่วถึงภายในมหาวิทยาลัย
 - (2) ส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์ให้ข้าราชการรักษาจรรยาบรรณ
 - (3) วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ระเบียบฉบับนี้ และเสนอการปรับปรุงแก้ไขระเบียบมหาวิทยาลัย ว่าด้วย จรรยาบรรณของข้าราชการให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน
 - (4) พิจารณาเรื่องและกรณีต่างๆ ที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณ เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านต่างๆ การป้องกัน การจัดการและดำเนินการ รวมไปถึงการกำหนดความผิดและบทลงโทษที่เหมาะสมต่อการกระทำผิด
 - (5) วินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด เป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีที่กระทำผิดจรรยาบรรณใดๆ เข้าข่ายการกระทำผิดวินัยด้วย ให้ดำเนินการตามกระบวนการทางวินัยของข้าราชการ
 - (6) เสนออธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการตามความจำเป็น
 - (7) การวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุด
- ข้อ 7 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม
- ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด 2

จรรยาบรรณ

ข้อ 8 ข้าราชการต้องปฏิบัติตามส่วนที่ 3 แห่งหลักปฏิบัติด้านจรรยาบรรณองค์กร (Code of Conduct) ที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น

มหาวิทยาลัยได้พัฒนาหลักปฏิบัติดังกล่าวบนฐานของค่านิยม (Core Value) ขององค์กร และหลักการและมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ธรรมภิบาล รวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมที่องค์กรในกำกับของรัฐพึงมีไว้เป็นเกณฑ์ และมหาวิทยาลัยได้จัดทำเพื่อให้บุคลากรและตัวแทนของมหาวิทยาลัยทุกระดับได้ใช้ประกอบการทำงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ

หมวด 3

การกระทำผิดจรรยาบรรณ

ข้อ 9 หากข้าราชการกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการสอบสวน ถ้าไม่เป็นความผิดทางวินัยให้อธิการบดีดำเนินการ ดังนี้

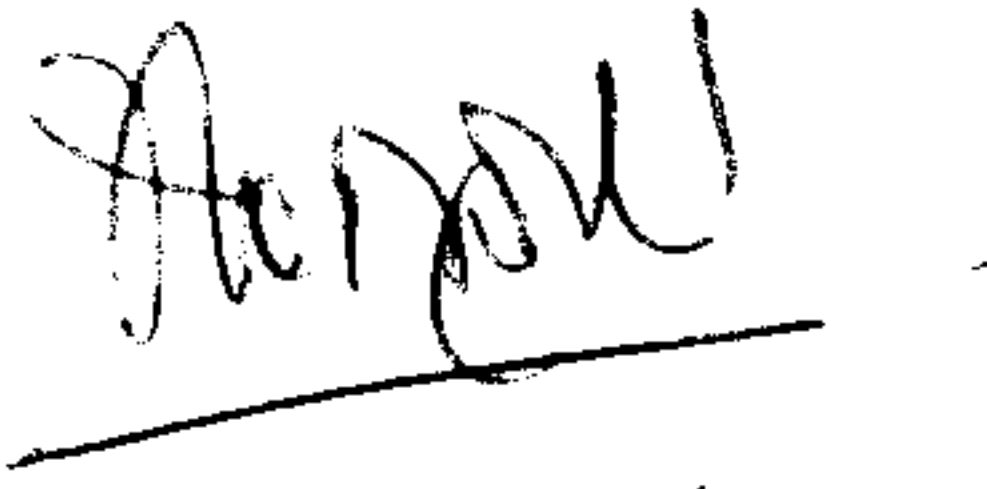
- (1) ตักเตือน
- (2) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในกำหนดเวลา
- (3) ทำทัณฑ์บน

ข้อ 10 การกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (1) การนำผลงานหรือผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (2) การลวงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา หรือเพื่อนร่วมงาน ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน
- (3) การเรียกรับ หรือยอมรับสินบน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น รวมถึงการใช้ตำแหน่งหน้าที่ ชื่อเสียงของหน่วยงานไปเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตน
- (4) การเปิดเผยความลับของนักศึกษา ผู้รับบริการ หรือผู้ร่วมงานที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ โดยก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา เพื่อนร่วมงาน หรือผู้รับบริการ หรือแสวงหาประโยชน์จากการเปิดเผยความลับดังกล่าว
- (5) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

ข้อ 11 การประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่ไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งการดำเนินการกรณีข้าราชการถูกกล่าวหา กล่าวโทษ ร้องเรียน หรือมีข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้าราชการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

ประกาศ ณ วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2553

(ดร. ทองนัตร์ หงษ์สงครามภัก)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี